

РЕПУБЛИКА СРБИЈЕ
НАРОДНА СКУПШТИНА
председници Народне скупштине

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 09. 10. 2018

Орг. јед.	Број	Предлог	Бр. предности
0102	3129	/	18

На основу члана 107. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06), члана 40. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10) и чл. 190. и 191. Пословника Народне скупштине („Сл. гласник РС“, бр. 20/12 – пречишћен текст) подносим **ПРЕДЛОГ ДЕКЛАРАЦИЈЕ О ОСУДИ КОМУНИСТИЧКИХ ЗЛОЧИНА ПОЧИЊЕНИХ ПОСЛЕ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА**, са предлогом да се узме у претрес.

У Београду, 9. октобра 2018. године

народни посланик
Жика Гојковић
Жика Гојковић

**ДЕКЛАРАЦИЈА
О ОСУДИ КОМУНИСТИЧКИХ ЗЛОЧИНА
ПОЧИЊЕНИХ ПОСЛЕ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА**

Народна скупштина Републике Србије најоштрије осуђује злочине против цивилног становништва, почињене после 12. септембра 1944. године на територији бивше Југославије, којима су на десетине хиљада људи, из идеолошких разлога лишени живота, слободе или других права, без икакве судске или административне одлуке. Власт тоталитарног комунистичког режима вршила је појединачна и масовна убиства, убијање у затворима и логорима, тортуре, депортацију, забрану повратка у домове, робовски рад и друге облике физичког терора, прогањање на политичкој и идеолошкој основи, одузимање имовине, грађанских права и држављанства, угрожавање слободе савести, мисли, изражавања, штампе, вероисповести, као и забрану политичког плурализма.

Народна скупштина Републике Србије одбацује тадашња, каснија или данашња „оправдавања“ да је те злочине захтевала комунистичка револуција ради обрачуна са противницима комунизма и класним непријатељима, о чему сведоче извештаји тадашњих власти у којима стоји да „онај ко не може да убије непријатеља није комуниста“, при чему је непријатељ био свако ко није комуниста. Свако оправдавање најсуровијих злочина, тортуре, гажења начела слободе и достојанства човека, не само да је неприхватљиво и морбидно, него је и политичка и духовна основа за проглашавање злочина за врлину.

Народна скупштина Републике Србије указује да пад тоталитарног комунистичког режима у Србији није био праћен истрагом злочина које је починио тај режим. Не само да није било истраге и осуде комунистичких злочина, него до данас није извршен ни комплетан попис жртава.

Народна скупштина Републике Србије истиче да се према подацима Државне комисије за тајне гробнице на подручју Србије налази више од две стотине гробница у којима су сахрањени убијени цивили, међу којима и велики број деце и жена. Комисија је утврдила да је без икаквог суђења или после намештених судских процеса након 12. септембра 1944. године убијено више од 60.000 грађана Србије, само због тога што се нису слагали са идеологијом и политиком нових комунистичких власти. Број ликвидираних је свакако вишеструко већи, ако се узме у обзир да се до ових податка дошло из државних архива о

убиствима о којима се водила евиденција, при чему је извесно да је било много више убистава о којима није било никакве евиденције. Међу убијенима највише је било сељака, домаћица, припадника средње класе, свештеника, трговаца, писаца, глумца, адвоката и других припадника духовне елите.

Народна скупштина Републике Србије осуђује одмазду комунистичког режима и према другим националним мањинама – Немцима, Мађарима, Албанцима, Бошњацима, Словацима, Румунима и Бугарима.

Народна скупштина Републике Србије указује да је посебно трагично и за сваку осуду чињеница да је, од свих република бивше Југославије, Србија била највише погођена злочинима комунистичких победника, иако је српски народ дао највећи допринос борби против нацистичког окупатора и у Србији и на подручју читаве окупиране Југославије. Срби су се борили у две гериле: комунистичко-партизанској и равногорској, па су злочини комунистичког победника били одмазда над свима који су се борили против нацизма, а били су противници комунизма за време Другог светског рата.

Народна скупштина Републике Србије указује да је у јавности веома слабо изражена свест о злочинима које је извршио тоталитарни комунистички режим на тлу Србије. Зато је потребно отворити досијее тајних службих безбедности и учинити их доступним јавности. Морална оцена и осуда извршених злочина играју важну улогу у образовању младих генерација. Јасна позиција Народне скупштине Републике Србије може представљати препоруку за будуће активности.

Народна скупштина Републике Србије наглашава да је око 20.000 људи, већином Срба, под етикетом издајника прошло кроз Голи оток и друге гулаге од 1948. до 1956. године после Резолуције Информбироа. Они су мучени најстрашнијим мукама због свог мишљења, општедржавне параноје или пуких и неоснованих денунцијација. Овим извршавамо своју моралну обавезу и оградајуемо се од тих злочина и таквих метода после којих се око пет стотина људи никад није вратило из ових мучилишта.

Народна скупштина Републике Србије осуђује и злочине који су учињени према сељацима, тзв. „кулацима“ у време принудног откупа и колективизације. Неколико стотина њих је страдало услед тортуре, а на десетине хиљада прошло је кроз затворе и логоре комунистичке Србије.

Народна скупштина Републике Србије овом декларацијом подсећа и изражава жаљење и због многих појединачних убистава, прогона и подвргавања нечовечном поступању, незаконитом одузимању имовине и дискриминисању чланова породица политичких емиграната (Драгиша Кашиковић и други), политичких активиста у земљи (адвокат Јово Баровић), предратне интелигенције

(др Светислав Стефановић), индустријалаца и истакнутих представника грађанства, дисидената, студентске левице, представника националих и демократских покрета, свештеника....

Народна скупштина Републике Србије истиче за стравичне злочине нико није одговарао, због чега последице носе данашње генерације, потомци злочинаца и жртава. Сваки напредак народа и државе онемогућен је без националног помирења до којег неће доћи док се не задовољи правда, не означе кривци и док се достојанствено не сахране невино пострадали. У складу са тим породице и потомци жртава заслужују саосећање и признање патњи које су им нанете.

Народна скупштина Републике Србије залаже се за пуну рехабилитацију свих невино оптужених и невино страдалих, не доводећи у питање индивидуално утврђену одговорност оних лица чија кривица је доказана или се докаже пред независним судовима и у законито спроведеном поступку.

Ову декларацију објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Уставни основ за доношење ове декларације садржан је у члану 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06) којим се прописују надлежности Народне скупштине, као и у члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10).

II. РАЗЛОГ ЗА ДОНОШЕЊЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Разлог за доношење ове декларације јесте обавеза државе да пружи моралну сатисфакцију жртвама комунистичког терора и потомцима тих жртава, који су страдали у злочинима почињеним после 12. септембра 1944. године. Народна скупштина Републике Србије кроз ову декларацију изражава дубок пијетет према свим невино страдалим и истовремено брани принцип да злочини не смеју остати некажњени. Овом декларацијом Народна скупштина Републике

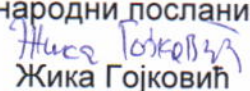
Србије охрабрује утврђивање историјске истине кроз постављање темеља правне, демократске државе, засноване на владавини права и европским вредностима, али испуњава и своју цивилизацијску дужност према свим невиним жртвама идеолошке заслепљености. Кроз Декларацију се јасно истиче жеља за остварењем националног помирења, јачања духа толеранције и дају смернице младим нараштајима у погледу вредности којима као друштво тежимо. Указивање на оваква кршења елементарних људских права, попут права на живот, достојанство, слободу, безбедност и правично суђење, има за циљ и да спречи вршење оваквих и сличних злочина у будућности.

Коначно, овом декларацијом, Народна скупштина Републике Србије испуњава и своје обавезе које проистичу из чланства у Савету Европе и статуса државе кандидата за улазак у Европску унију.

III. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

За спровођење ове декларације није потребно обезбедити додатна средства из буџета Републике Србије.

У Београду, 9. октобра 2018. године

народни посланик

Жика Гојковић